

Hem>Rättsliga åtgärder>Var och hur?>Vad kostar det?

Vad kostar det?

Estland

På den här sidan finns information om kostnader för rättsliga förfaranden i Estland.

Regler om advokatarvoden och liknande

Juridiska rådgivare

Juridiska rådgivares arvoden är inte reglerade i Estland.

Jurister

Juristers arvoden är inte reglerade i Estland.

Juridiska ombud

Juridiska ombuds arvoden är inte reglerade i Estland.

Exekutionsbiträden

I Estland regleras [exekutionsbiträdens arvoden](#) i lagen om exekutionsbiträden. Arvodet för ett exekutionsbiträde kan bestå av en avgift för att väcka talan, avgiften för förfarandet och en extra avgift för verkställandet. Exekutionsbiträden har också rätt att ta ut en avgift för tillhandahållandet av en professionell tjänst.

Notarier

I Estland regleras notariernas arvoden i [lagen om notariers arvoden](#). En notaries arvode för ett professionellt ingripande beräknas i normalfallet utifrån en av två principer: i vissa fall beräknas arvodet utifrån värdet på den transaktion som notariehandlingen gäller, medan det för vissa åtgärder finns en fast avgift. En notaries avgifter för professionella tjänster är förhandlingsbara.

Advokater

Advokaters arvoden är inte reglerade i Estland, utan fastställs i stället i avtalet med klienten. Den person som driver en advokatbyrå eller den berörda advokaten föreslår ett pris för klienten och förklarar hur arvodet har räknats ut. Klienten ersätter advokaten eller den som driver advokatbyrån för de kostnader som uppkommer för att tillhandahålla de juridiska tjänsterna.

Fasta kostnader

Fasta kostnader för parterna i tvistemål

De fasta kostnaderna för parterna i tvistemål fastställs på grundval av §§ 139–144 i [civilprocesslagen](#) och delas in i rättsliga och utomrättsliga kostnader. De rättsliga kostnaderna består av statliga avgifter och kostnaderna för granskning av ett ärende. Vid varje tillfälle för domstolen register över rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för granskning av ärendet.

När ska de fasta kostnaderna betalas i tvistemål?

Följande kostnader måste betalas i förväg av den part som lämnat in den ansökan som kostnaderna hänför sig till:

Den statliga avgiften.

Kostnader för exekutionsbitrådets vidarebefordran av rättegångshandlingar.

Kostnader i anslutning till publicering av kallelser och kungörelser i det officiella kungörelseorganet *Ametlikud Teadaanded* eller i en dagstidning.

Andra kostnader för granskning av ett fall, i en utsträckning som fastställs av en domstol.

Om inte domstolen beslutar annorlunda ska kostnader för att ersätta sakkunniga, tolkar och översättare betalas i förväg av den part som lämnat in den ansökan som kostnaderna hänför sig till.

Domstolen fastställer de slutgiltiga rättegångskostnader som ska krävas in och utbetalas i sin slutliga dom i huvudmålet eller i ett avgörande efter att den slutliga domen har vunnit kraft.

Fasta kostnader i brottmål

Fasta kostnader för parterna i brottmål

De fasta kostnaderna för parterna i brottmål fastställs i §§ 175–179 i [straffprocesslagen](#) och omfattar rättegångskostnader, särskilda kostnader och extra kostnader.

Om en part i förfarandet har flera försvarare eller ombud, kommer den ersättning som betalas till dem att inkluderas i rättegångskostnaderna så länge som de inte överstiger en rimlig ersättningsnivå som normalt betalas till en försvarare eller ett ombud.

Om en misstänkt eller en tilltalad inte har någon försvarare eller något ombud, kommer de nödvändiga kostnaderna för försvaret att inkluderas i rättegångskostnaderna. Överdrivna kostnader som inte skulle ha uppstått om en försvarare hade funnits kommer inte att räknas med i rättegångskostnaderna.

Kostnader för en person som inte är part i målet och som gäller expertanalyser ersätts i enlighet med de villkor som fastställs i lagen om kriminaltekniska undersökningar.

Stadier i brottmål när fasta kostnader för parterna måste betalas:

Vid friande dom ska rättegångskostnaderna betalas av staten. Vid fällande dom ska rättegångskostnaderna betalas av den dömda gärningsmannen. Om ett yrkande delvis bifalls ska rättegångskostnaderna betalas av staten i enlighet med i vilken utsträckning den tilltalade frikänns. Skyldigheten att betala rättegångskostnader uppstår när den slutliga domen har vunnit kraft.

Om ett civilrättsligt yrkande avvisas ska **rättegångskostnader för att säkra talan** betalas av målsäganden. Om ett civilrättsligt yrkande bifalls i sin helhet ska rättegångskostnader för att säkra talan betalas av den som fällits för brottet eller svaranden. Om ett civilrättsligt yrkande delvis bifalls ska domstolen dela upp rättegångskostnaderna för att säkra talan mellan målsäganden och den som fällits för brottet eller svaranden, med beaktande av alla omständigheter. Om ett civilrättsligt yrkande inte tas upp till prövning ska rättegångskostnader för att säkra talan betalas av staten.

Fasta kostnader i författningsmål

I Estland kan enskilda personer inte begära prövning av lagars förenlighet med konstitutionen. Kostnaden för en sådan prövning täcks av statsbudgeten.

Kostnaden för att involvera specialister i domstolsförfaranden täcks av statsbudgeten enligt samma villkor som gäller för betalningen av arvoden till sakkunniga i civilprocesser.

När ska de fasta kostnaderna betalas i författningsmål?

Vid författningsmål betalas inga fasta kostnader av parterna.

Förhandsinformation som ska lämnas av juridiska ombud

Parternas rättigheter och skyldigheter

En advokat är skyldig att informera en klient om den fullständiga omfattningen av åtgärder som vidtas i samband med tillhandahållandet av juridiska tjänster och om alla kostnader som ingår. Den person som driver en advokatbyrå eller den berörda advokaten föreslår ett pris för klienten och förklarar hur arvodet har räknats ut.

Kostnader för förfaranden

Kostnader som ska betalas av den vinnande parten

Den vinnande parten ska bära samtliga kostnader för ersättning till det juridiska ombudet eller rådgivaren, under förutsättning att domstolen anser att kostnaderna är rimliga och inte ska bäras av den förlorande parten.

Kostnader som ska betalas av den förlorande parten

Enligt domen om fastställande av rättegångskostnader ska den förlorande parten ersätta den vinnande parten för hans eller hennes rättegångskostnader, vilka kan innefatta följande:

Den statliga avgiften.

Kostnader för vittnen, sakkunniga, tolkar och översättare, och kostnader för expertanalyser som har gjorts av en person som inte är part i målet och som ska ersättas i enlighet med lagen om kriminaltekniska undersökningar.

Kostnader för att erhålla bevishandlingar och fysiska bevis.

Kostnader för besiktning, inklusive nödvändiga resekostnader för domstolen.

Kostnader för överlämnande, vidarebefordran och utfärdande av rättegångshandlingar.

Kostnader för fastställande av ett tvistemåls värde.

Kostnader för representanter och rådgivare till parterna i rättegången.

Kostnader för resor, porto, kommunikation, boende och andra liknande kostnader för dem som deltagit i rättegången.

Utebliven lön eller utebliven annan fast inkomst för parterna i förhandlingarna.

Kostnader för förberedande förhandlingar som föreskrivs i lag, om inte talan ingivits senare än sex månader efter det att de förberedande förhandlingarna avslutats.

Exekutionsbiträdets arvode för att säkra en talan och för kostnader i anslutning till verkställande av en dom om att säkra en talan.

Exekutionsbiträdets arvode för att överlämna rättegångshandlingar.

Kostnader för behandling av en ansökan om rättshjälp.

Kostnader för påskyndat förfarande för betalningsföreläggande.

Kostnader för att delta i medlingsförfaranden på domstolens begäran enligt § 4.4 i civilprocesslagen, eller, om deltagande är obligatoriskt, medling före rättegång enligt § 1.4 i lagen om förlikning.

Den part i målet som ska betala rättegångskostnaderna för den part i målet som har rätt till ersättning av sina rättegångskostnader ska endast åläggas att betala de kostnader som är nödvändiga och skäliga.

Bestämmelser om kostnader

Var hittar jag information om bestämmelser om kostnader i Estland?

Bestämmelser om kostnader fastställs i följande rättsakter:

[Civilprocesslagen](#).

[Lagen om exekutionsbiträden](#).

[Lagen om statliga avgifter](#).

Författningar som har utfärdats på grundval av civilprocesslagen.

På vilka språk kan jag få information om bestämmelser om kostnader i Estland?

Information om bestämmelser om kostnader finns på estniska.

Översättning till engelska av estniska bestämmelser om kostnader och deras källor finns på [webbplatsen](#) för Estlands officiella kungörelseorgan *Riigi Teataja*.

Var hittar jag information om medling?

Justitieministeriet är ansvarigt för att genomföra direktiv 2008/52/EG om vissa aspekter på medling på privaträttens område. Allmänna frågor om medling kan skickas till ministeriets e-postadress: info@just.ee.

Förlikningsförfaranden i tvistemål regleras i [lagen om förlikning](#). Den reglerar medlarnas rättigheter och skyldigheter och innehåller också riktlinjer för genomförande och verkställighet av en överenskommelse som träffats med hjälp av en medlare. Följande personer har enligt lagen rätt att utföra förlikningsförfaranden:

En fysisk person som av parterna har fått uppdraget att ansvara för förfarandet.

Jurister.

Notarier.

I de fall som anges i lagen: statliga eller lokala förlikningsorgan.

[Estlands samfund för medlare](#) har en webbplats med information på både estniska och engelska.

[Estlands förening för barnens välbefinnande](#) är en icke vinstdrivande organisation som arbetar för barns rättigheter och som erbjuder rådgivning till föräldrar och kurser om medling för familjer.

Var hittar jag mer information om kostnaderna?

Webbplats med information om kostnader

Rättegångskostnaderna beror på typen av mål, handläggningstiden och målets komplexitet. De primära källorna för information om rättegångskostnader är processlagstiftningen och lagen om statliga avgifter. **Justitieministeriet** ger ut och administrerar den officiella publikationen *Riigi Teataja* (det officiella kungörelseorganet) som ger tillgång till följande:

Lagar och förordningar.

Dekret utfärdade av republikens president.

Högsta domstolens beslut och internationella avtal.

Förordningar från lokala myndigheter.

Riigi Teataja innehåller officiella konsoliderade versioner av lagar, förordningar och föreskrifter från regeringen, ministerförordningar, förordningar utfärdade av chefen för Eesti Pank (Estlands centralbank), förordningar utfärdade av den nationella valnämnden, parlamentsbeslut och förordningar utfärdade av kommuner och städer. Lagstiftning och andra handlingar som offentliggjorts i *Riigi Teataja* har varit tillgängliga sedan 1990.

Var hittar jag information om genomsnittliga tider för olika förfaranden?

Domstolarnas [webbplats](#) innehåller statistik om domstolsförfaranden i första och andra instans sedan 1996.

Var hittar jag information om den genomsnittliga sammanlagda kostnaden för ett visst förfarande?

De statliga avgifter som ska betalas för en särskild typ av förfarande anges i [lagen om statliga avgifter](#).

Arvoden till exekutionsbiträden anges i [lagen om exekutionsbiträden](#).

Det finns ingen statistik över den genomsnittliga sammanlagda kostnaden för en viss typ av förfarande.

Moms

Hur lämnas denna information?

Arvoden till exekutionsbiträden omfattas av moms på 20 %.

För att erhålla återbetalning av den moms som tillkommer på rättegångskostnaderna måste den sökande bekräfta att han eller hon inte är skyldig att betala moms eller att det inte är möjligt att återfå den på annat sätt.

Vilka är de tillämpliga momssatserna?

Sedan den 1 juli 2009 är momssatsen i Estland 20 %.

Rättshjälp

Tillämplig inkomstgräns inom civilrätt

Hjälp med rättegångskostnader kan bland annat fås genom statligt finansierad rättshjälp. Alla beslut om att bevilja statligt finansierad rättshjälp i tvistemål fattas i enlighet med civilprocesslagens bestämmelser om rättshjälp.

Rättshjälp kan inte beviljas en fysisk person om

rättegångskostnaderna inte förväntas bli högre än två gånger sökandens genomsnittliga månadsinkomst, beräknad på den genomsnittliga inkomsten för de fyra månader som föregår ansökan, efter avdrag för skatter och obligatoriska försäkringspremier, kostnader för rättsligt ålagda underhållskostnader och rimliga kostnader för boende och transport,

sökanden kan bära rättegångskostnaderna genom befintliga tillgångar som kan säljas utan väsentliga svårigheter och som enligt lagen kan bli föremål för ett anspråk.

När sökandens ekonomiska situation bedöms tas hänsyn till tillgångarna och inkomsterna både för sökanden och eventuella familjemedlemmar som denna bor tillsammans med, antalet personer som sökanden försörjer, rimliga utgifter för boende samt andra viktiga faktorer.

Övriga villkor för att målsägare ska beviljas rättshjälp

Enligt civilprocesslagen kan staten bevilja rättshjälp. Vilken typ av rättshjälp som garanteras av staten och villkoren och bestämmelser för detta regleras av [lagen om statligt finansierad rättshjälp](#).

Statligt finansierad rättshjälp beviljas personer som, vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan om rättshjälp, har sin hemvist i Estland eller i en annan EU-medlemsstat, eller är estnisk medborgare eller medborgare i en annan EU-medlemsstat. Oavsett sökandens hemland och medborgarskap ges statligt finansierad rättshjälp till en fysisk person som är misstänkt eller tilltalad, som inte har valt ett juridiskt ombud och i vars brottmål ett ombud krävs enligt lag, eller som begär en försvarsadvokat. Det gäller oavsett personens ekonomiska situation. Förfarandet för att fastställa sökandens hemvist baseras på artikel 62 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1). Andra fysiska personer beviljas rättshjälp endast om Estland har en bindande internationell skyldighet att göra detta.

Skälen till att vägra att bevilja statligt finansierad rättshjälp återfinns i § 7 i [lagen om statligt finansierad rättshjälp](#).

Läs mer om statligt finansierad rättshjälp på webbplatsen för [Estlands advokatsamfund](#).

Övriga villkor för beviljande av rättshjälp för misstänkta och tilltalade

Villkoren för beviljande av rättshjälp för målsägande gäller även för misstänkta och tilltalade.

Kostnadsfria domstolsförfaranden

Grunderna till undantag från att betala statliga avgifter och för att minska de statliga avgifterna fastställs i kapitel 3 i [lagen om statliga avgifter](#).

När betalar den förlorande parten den vinnande partens kostnader?

Den domstol som prövar ett mål fastställer i sitt avgörande eller sitt beslut om att avsluta förhandlingarna hur rättegångskostnaderna ska fördelas mellan parterna. När så krävs anger domstolen vilken del av rättegångskostnaderna som ska bäras av varje part. Om en högre domstol ändrar en dom eller avkunnar en ny dom utan att ta upp ärendet för förnyad prövning ska domstolen vid behov se över uppdelningen av rättegångskostnaderna på nytt. Domstolen fastställer vilket belopp som den part som ska stå för rättegångskostnaderna ska betala till den part som har rätt till ersättning. Det görs antingen i domstolens avgörande eller beslut om att avsluta förhandlingarna, eller efter att förhandlingarna har avslutats, genom utfärdande av ett avgörande om fastställande av rättegångskostnader.

Beviljande av hjälp under rättsprocessen, inbegripet rättshjälp, utesluter eller begränsar inte skyldigheten för mottagaren av hjälpen att, baserat på ett domstolsutslag, ersätta motpartens kostnader. Den part mot vilken ett beslut fattas bär rättegångskostnaderna för detta fullt ut, även om parten befrias från skyldigheten att betala rättegångskostnaderna eller om parten har beviljats rättshjälp för sådana utgifter.

Om ett mål avgörs till kärandens fördel ålägger domstolen svaranden att till staten betala en del av de rättegångskostnader som käranden är befriad från eller har rätt att göra i delbetalningar. Beloppet ska betalas in till staten och stå i proportion till den del av en talan som har avgjorts.

Om domen har trätt i kraft, eller om domstolen har beslutat att domen är verkställbar med omedelbar verkan, får fordringsägaren ansöka om att ett exekutionsbiträde ska verkställa domen. Om det i domen inte har fastställts någon tidsfrist för frivillig efterlevnad av exekutionstiteln fastställs en sådan av exekutionsbiträdet. Denna tidsfrist får inte vara kortare än 10 dagar eller längre än 30 dagar. Om den part som ansökt om verkställandet godkänner detta, kan exekutionsbiträdet fastställa en längre tidsfrist än 30 dagar för frivillig efterlevnad av exekutionstiteln.

Arvoden för sakkunniga

Om inte domstolen beslutar annat ska sakkunnigas arvoden betalas i förväg, i den uträkning som fastställs av domstolen, av den part som lämnat in den ansökan som kostnaderna är förenade med. Om båda parter lämnar in en ansökan eller om domstolen kallar in en sakkunnig ska kostnaden delas lika mellan parterna.

Sakkunniga ska erhålla ett timarvode som ligger inom gränserna för den minimi- respektive maximigräns för timdebitering som fastställs i en regeringsförordning. Sakkunnigarvodet för expertanalys är 10–40 gånger minimiarvodet per timme. Vid beslut om vilket timarvode som ska betalas tar domstolen hänsyn till

den sakkunniges kvalifikationer,

hur komplicerat arbetet är,

eventuella oundvikliga kostnader på grund av användning av nödvändiga hjälpmedel,

eventuella särskilda omständigheter under vilka den sakkunnige har utfört arbetet.

Kostnader i anslutning till förberedelse och sammanställning av en sakkunnigs bedömning, inklusive nödvändiga kostnader för biträdande personal, liksom för material och hjälpmedel som används vid bedömningen, som får motsvara högst 20 % av den sakkunniges sammanlagda arvode, resekostnader samt andra nödvändiga kostnader, främst för logi och måltider, ska också ersättas.

En sakkunnigs arvode och de kostnader som ska återbetalas fastställs genom ett avgörande av samma domstol som har anlitat den sakkunnige.

Sakkunniga ersätts enbart **på egen begäran**. Om en sakkunnig har utfört sitt uppdrag, betalar domstolen arvodet oavsett om parterna har betalat ett förskott eller om domstolen har föreskrivit att parterna ska betala kostnaderna.

Priset för undersökningar vid en statlig kriminalteknisk institution och de kostnader som institutionen har haft för att utföra undersökningen fastställs i lagen om kriminaltekniska undersökningar.

Arvoden till sakkunniga i anslutning till en sakkunnigbedömning som görs av en offentlig kriminalteknisk institution, som en del av rättegångskostnaderna, betalas av den förlorande parten till den vinnande parten på samma sätt som rättegångskostnaderna.

Arvoden för översättare och tolkar

Arvoden till tolkar som inte är knutna till domstolen och som deltar i domstolsförhandlingar betalas per timme med en ersättning som uppgår till 2–40 gånger den lagstadgade minimilönen per timme. Ersättningen till översättare för skriftlig översättning beräknas per sida och kan uppgå till 20 gånger minimiersättningen per timme. Minimiersättningen per timme fastställs av den estniska regeringen i en förordning.

Tolkars eller översättares arvoden och kostnader som ska ersättas fastställs genom beslut av samma domstol som anlidade tolken eller översättaren.

Vid beslut om timarvodet ska domstolen ta hänsyn till tolkens eller översättarens kvalifikationer, hur komplicerat arbetet är, oundvikliga kostnader som uppstått och eventuella särskilda omständigheter när tolkningen eller översättningen gjordes.

En tolks resekostnader i samband med domstolsförhandlingarna och alla övriga nödvändiga kostnader, främst för logi och måltider, ska också ersättas.

Tolkar och översättare ersätts enbart **på egen begäran**. Domstolen betalar arvodet till tolkar och översättare oavsett om parterna har betalat ett förskott eller om domstolen har föreskrivit att parterna ska betala kostnaderna.

Tolkars och översättarens arvoden är en del av rättegångskostnaderna och ersätts av den förlorande parten till den vinnande parten på samma sätt som rättegångskostnaderna.

Senaste uppdatering: 16/12/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.